

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 17. marts 2025

Sag BS-1548/2023-OLR
(7. afdeling)

Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune)
(advokat Anne Bøggild Utke)

mod

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

og

Ankestyrelsen
(advokat Marie Krogsgaard Veyret for begge)

Retten i Glostrup har den 14. december 2022 afsagt dom i 1. instans (sag BS-51311/2020-GLO (tidl. sag BS-24153/2020-GLO)).

Landsdommerne Ib Hounsgaard Trabjerg, Kåre Mønsted og Ane Kallmayer Bach (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune), har over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring nedlagt følgende påstande:

Principal:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal anerkende, at Person 1 ved hændelsen den 29. april 2012 ikke pådrog sig en personskade, der kan anerkendes som en arbejdsskade, og at Person 1 ved hændelsen den 11. november 2012 ikke pådrog sig en personskade, der kan anerkendes som en arbejdsskade.

Subsidiært:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal anerkende, at Person 1's varige mén som følge af hændelserne den 29. april og den 11. november 2012 er mindre end 8 procent, fastsat efter landsrettens skøn.

Mest subsidiært:

Sagerne hjemvises til fornyet behandling.

Over for Ankestyrelsen har Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) nedlagt følgende påstan-de:

Principalt:

Ankestyrelsen skal anerkende, at Person 1's erhvervsevnetab som følge af hændelserne den 29. april og den 11. november 2012 er mindre end 60 procent, fastsat efter landsrettens skøn.

Subsidiært:

Sagerne hjemvises til fornyet behandling.

Indstævnte, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, har principalt påstået dommen stadfæstet, subsidiært hjemvisning.

Indstævnte, Ankestyrelsen, har principalt påstået dommen stadfæstet, subsidiært hjemvisning.

Supplerende sagsfremstilling

Plejhjem har i perioden fra april 2012 til november 2013 foretaget an-meldelse af ti arbejdsskader begrundet i episoder med de samme pårørende, som også var involveret i de to hændelser, som denne sag angår. Otte af disse ti anmeldelser angår således ikke Person 1 og fandt sted i april og oktober 2012 samt i november 2013.

Af et notat fra den 22. januar 2013 udarbejdet af Jobcentret i Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) fremgår blandt andet, at Person 1 var sygemeldt ”pga. angst efter længere tids påvirkning med aggression og trusler fra pårørende til beboer på arbejdspladsen.”

Af lægeattest af 26. marts 2013 indhentet til brug for kommunens rehabilite-ringsteam fremgår blandt andet:

”Pt. har været sygemeldt i 1½ år pga en angsttilstand, opstået pga talrige psykotraumer i de senere år, og voldsomt forværret i forbindelse med et længerevarende forløb med trusler osv. i forbindelse med en an-sættelse på Plejhjem.”

Af et notat udarbejdet i forbindelse med opfølgning den 14. august 2014 på et ressourceforløb fremgår blandt andet:

”I forbindelse med dagens samtale snakkes Person 1's situation igennem. Person 1 oplyser, at hendes helbredsmæssige situation er resultatet af en lang periode med belastninger. Person 1 oplyser, at der ikke var opbakning og støtte fra leder/ledelsen på arbejdspladsen på trods af problemer. Person 1 oplyser, at hun ligeledes har haft flere belastninger i privatlivet.”

Den 30. maj 2023 anmeldte Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) en erhvervssygdомssag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende de samlede belastninger og påvirkninger, som Person 1 var udsat for på sit arbejde i perioden fra april til november 2012 på Plejhjem. Erhvervssygdомssagen er fortsat under behandling.

Anbringender

Parterne har i det væsentligste gentaget deres anbringender for byretten.

Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) har yderligere anført, at i det omfang en myndig-hedsafgørelse kan genoptages på forvaltningsretligt grundlag, må den tillige kunne undergives domstolsprøvelse. Der er grundlag for genoptagelse på for-valtningsretligt grundlag, da der foreligger nye faktiske oplysninger, der giver anledning til genoptagelse, og da der er sket en ikke uvæsentlig sagsbehandlingsfejl hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, idet der ikke er indhentet oplysninger til vurdering af, om sagen (tillige) skulle vurderes og anerkendes som en erhvervssygdомssag.

For det tilfælde, at landsretten finder, at en eller begge anmeldte hændelser i sig selv har medført psykiske symptomer, der kan anerkendes som arbejdsulykker, og en del af Person 1's psykiske symptomer tillige skyldes de øvrige ikke anmeldte hændelser og belastninger i øvrigt, som Person 1 var udsat for i perioden fra den 29. april til den 11. november 2012, må der foretages en fordeling af varigt mén og erhvervsevnetab mellem henholdsvis arbejdsulykken/-ulykkerne og erhvervssygdомmen. Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) finansierer som selvforsikret kommune arbejdsskader efter arbejdsskadesikringslovens § 6, stk. 1, mens arbejdsskader efter lovens § 7 finansieres af ATP-midler administreret af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Ved en fordeling mellem arbejdsulykken/-ulykkerne og erhvervssygdомmen må varigt mén og erhvervsevnetab som følge af de anmeldte arbejdsulykker nedsættes efter landsrettens skøn til noget mindre end 8 procent varigt mén og 60 procent erhvervsevnetab.

Mest subsidiært må sagerne også i lyset af den verserende erhvervssygdомssag hjemvises til fornyet behandling hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring henholdsvis Ankestyrelsen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har heroverfor anført, at Højesteret i dommen gengivet i UfR 2024.2840 har fastslået, at passivitetsgrundsætningen også finder anvendelse i arbejdsskadesager, herunder i tvister mellem arbejdsskademyndighederne og selvforsikrede kommuner. Om anfægtelsen af en afgørelse er for sen, skal vurderes ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor der var anledning til at reagere, hvilket i arbejdsskadesager typisk vil sige ved afgørelsen, der anfægtes, jf. UfR 2024.2840 H og Østre Landsrets dom af 5. november 2024 i sag BS-35638/2021-OLR.

Landsrettens begrundelse og resultat

For landsretten angår sagen i første række, om Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) som følge af passivitet er afskåret fra at anfægte Arbejdsskadestyrelsens (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) afgørelser af 19. marts 2014 og 13. juli 2015 om anerkendelse af to anmeldte ulykker som arbejdsulykker og fastsættelse af va-rigt mén.

Hvis der ikke er udvist retsfortabende passivitet, angår sagen, om der er grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser helt eller delvist.

Mellem Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) og Ankestyrelsen angår sagen for landsretten, om der er grundlag for helt eller delvist at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 12. februar 2019 om erhvervsevnetab.

Der er for landsretten enighed mellem parterne om, at Person 1's varige mén er 8 procent og hendes samlede erhvervsevnetab er 80 procent. Der er endvidere enighed om, at varigt mén på 8 procent og erhvervsevnetab på 60 procent kan henføres til arbejdsskader, men der er uenighed om, hvorvidt der er tale om arbejdsskader i form af ulykker efter arbejdsskadesikringslovens § 6 eller en erhvervssygdom efter lovens § 7.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser om anerkendelse og fastsættelse af varigt mén

Som fastslået i Højesterets dom af 3. april 2024 gengivet i UfR 2024.2480 finder passivitetsgrundsætningen også anvendelse i arbejdsskadesager.

Landsretten lægger som byretten til grund, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) var selvforsikret, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) havde partsstatus i forhold til sagen efter arbejdsskadesikringsloven, og at afgørelserne i sagen i realiteten angår retsforholdet mellem Person 1 og Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune), således at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen varetager Person 1's interesser, og under disse omstændigheder må identificeres med Person 1.

Hverken Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser af 19. marts 2014 om anerkendelse af hændelserne som arbejdsskader (ulykker) og foreløbig fastsættelse af varigt mén og erhvervsevnetab eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings endelige afgørelse af 13. juli 2015 om fastsættelse af varigt mén blev påklaget af Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune). Ligeledes blev Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikrings midlertidige afgørelse af 31. oktober 2017 om forhøjelse af erhvervsevnetabet fra 25 procent til 40 procent ikke påklaget.

Landsretten lægger som byretten ligeledes til grund, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) på tidspunkterne for alle de trufne afgørelser var repræsenteret af ekstern skadebehandler, og at Person 1 fik udbetalt de godtgørelsesbeløb, der blev udmålt i forbindelse med de trufne afgørelser om varigt mén og løbende fik udbetalt erstatning for erhvervsevnetab i overensstemmelse med afgørelserne.

Landsretten lægger videre til grund, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) først ved klage af 22. oktober 2018 over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 15. oktober 2018 fremsatte indsigelse mod anerkendelsen af hændelserne den 29. april og den 11. november 2012 som arbejdsulykker omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 6.

På dette tidspunkt var der forløbet mere end fire et halvt år fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings anerkendelse af hændelserne som arbejdsulykker og mere end tre år fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings endelige afgørelse om varigt mén som følge af hændelserne. Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) var derfor herfor ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings midlertidige afgørelse af 31. oktober 2017 om erhvervsevnetab blevet mindet om sagen.

På baggrund af de ovennævnte omstændigheder finder landsretten, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) som følge af passivitet er afskåret fra at gøre indsigelse mod afgørelserne af 19. marts 2014 og 13. juli 2015 om fastsættelse af varigt mén og anerkendelse af de to hændelser som arbejdsulykker, medmindre det kan lægges til grund, at der er fremkommet nye oplysninger, som kan begrunde, at afgørelserne om varigt mén blev truffet på et fejlagtigt grundlag.

Det fremgår af Appellants, tidligere Sagsøger (Kommune) klage af 22. oktober 2018, at indsigelsen mod anerkendelse af hændelserne den 29. april og 11. november 2012 som arbejdsulykker beroede på, at Appellants, tidligere Sagsøger (Kommune) daværende skadebehandler, Sedgewick Leif Hansen A/S, havde gennemgået tidligere akter, herunder en speciallægeerklæring udarbejdet af Psykiater den 26. marts 2015. Denne erklæring indgik i grundlaget for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 13. juli 2015 og var sendt til Appellants, tidligere Sagsøger (Kommune) daværende skadebehandler, Willis, forud for afgørelsen. Af erklæringen fremgår oplysninger om den samlede belastning, som Person 1 var udsat for i

forbindelse med sit arbejde i perioden mellem hændelserne den 29. april og den 11. november 2012.

Landsretten tiltræder på den baggrund, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) ikke har påvist, at der er fremkommet nye oplysninger eller belyst omstændigheder, som giver grundlag for at formode, at de oprindelige afgørelser om anerkendelse og varigt mén blev truffet på et fejlagtigt grundlag. Herefter, og da afgørelserne om anerkendelse og fastsættelse af varigt mén er truffet på baggrund af velbeskrevne hændelser, tiltrædes det, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) har udvist en passivitet, der medfører, at kommunen er afskåret fra nu at gøre indsigelse mod afgørelserne af 19. marts 2014 og 13. juli 2015.

Landsretten tiltræder derfor, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring allerede af den grund skal frifindes.

Ankestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetab af 12. februar 2019

Det er ubestridt, at Person 1's samlede erhvervsevnetab er 80 procent, og at et erhvervsevnetab på 60 procent kan henføres til arbejdsskader. Der er uenighed om, hvor stor en del af erhvervsevnetabet som følge af arbejdsskader der kan henføres til arbejdsulykkerne den 29. april og den 11. november 2012.

Retslægerådet har i besvarelse af spørgsmål 1 og 13 udtalt, at psykiske symptomer, som de i sagen beskrevne, kan udløses ved objektivt set mindre belastninger, og at Person 1's psykiske symptomer ses forværret efter hændelsen den 11. november 2012.

Retslægerådet har endvidere som anført af byretten i besvarelsen af spørgsmål 8, E og 12 udtalt, at Person 1's psykiske symptomer skal ses forårsaget af multifaktorielle forhold, herunder blandt andet arbejdsulykkerne den 29. april og den 11. november 2012, og at disse forholds indbyrdes bidrag ikke nærmere kan bestemmes.

Landsretten tiltræder på den baggrund og på baggrund af de i øvrigt foreliggende lægelige oplysninger, at arbejdsulykkerne den 29. april og den 11. november 2012 har været medvirkende til det samlede psykiske symptombillede, og dermed også har været i hvert fald medvirkende årsag til det konstaterede erhvervsevnetab. Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 7, der alene angår, om hændelserne isoleret set eller hver for sig var egnede til at medføre post-traumatisk belastningsreaktion og/eller depression, og ikke om hændelserne var egnede til at medføre psykiske symptomer, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten tiltræder herefter, og under henvisning til de i øvrigt af byretten anførte omstændigheder, at Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) ikke har tilvejebragt det

fornødne sikre grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens skønsmæssige afgørelse af, hvor stor en del af det samlede erhvervsevnetab der med overvejende sandsynlighed skyldtes andre forhold end de anerkendte arbejdsskader.

Landsretten tiltræder derfor, at Ankestyrelsen er blevet frifundet.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom.

Efter sagens udfald skal Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) i sagsomkostninger for landsretten betale 25.000 kr. inkl. moms til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og 90.000 kr. inkl. moms til Ankestyrelsen til dækning af udgifter til advokatbi-stand. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til dækning af advokatbistand taget hensyn til hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Appellant, tidligere Sagsøger (Kommune) inden 14 da-ge betale 25.000 kr. til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og 90.000 kr. til Anke-styrelsen. Beløbene forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 17-03-2025 kl. 10:00

Modtagere: Indstævnte S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Appellant, tidligere
Sagsøger (Kommune), Indstævnte Ankestyrelsen